

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 20/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1043

“Ở THẾ GIAN NÀY, RẤT DỄ KẾT OÁN THÙ VỚI NGƯỜI”

Chúng ta rất dễ kết oán thù với người vì lòng người tràn đầy tham, sân, si, ngạo mạn. Chúng ta chỉ cần làm cho họ cảm thấy họ có thể tổn hại lợi ích thì chúng ta đã gây oán thù với họ. Chúng ta làm việc tốt thì họ vẫn đố kỵ với chúng ta vậy thì chúng ta đã có oan gia, có người đối đầu. Hòa Thượng nhắc: **“Chúng ta sống ở thế gian này phải hết sức thận trọng, ở thế gian này rất dễ kết oán thù với người!”**. Chúng ta phải cẩn trọng để việc làm của chúng ta không làm người khác bị ảnh hưởng. Chúng ta vô tình làm tổn hại đối phương thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ gặp phải chướng ngại.

Người xưa đã nói: **“Việc tốt không bằng không việc gì!”**. “Không việc gì” nghĩa là nếu chúng ta làm việc tốt mà tâm chúng ta vương vẩn thì tốt hơn là chúng ta đừng làm mà chúng ta nên giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Hòa Thượng đã nhắc chúng ta làm việc gì cũng phải xét xem thời tiết, nhân duyên. Nếu chúng ta tự tìm việc để làm thì chúng ta có thể sẽ phiền não. Việc này cũng không quá khó! Chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác đều vì chấn hưng Phật pháp, vì chúng sanh, vì xã hội thì chắc chắn những việc làm của chúng ta sẽ không làm chúng sanh hiểu lầm, không làm chúng sanh phiền não. Nếu chúng ta làm “vì ta” thì chắc chắn chúng ta có chướng ngại. Nếu chúng ta làm vì chấn hưng Phật pháp, phát triển văn hóa truyền thống, lợi ích chúng sanh thì chúng ta sẽ biết rõ việc gì chúng ta nên làm và việc gì chúng ta không nên làm. Điều này cũng giống như mặt hồ nước trong xanh, phẳng lặng thì chúng ta sẽ nhìn rõ mọi vật dưới đáy nước. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ nhận biết mọi việc một cách rõ ràng, khi có người đối đầu, đố kỵ thì chúng ta sẽ nhận ra.

Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật khi giảng “Kinh A Di Đà” đã khuyên chúng ta nhiều lần là chúng ta nên thân cận Phật A Di Đà, chúng ta nên niệm Phật, cầu sanh Cực Lạc vì thế giới Ta Bà khổ nạn, phiền não, chướng ngại trùng trùng. Không chỉ Phật A Di Đà, mà mười phương tất cả Chư Phật Như Lai, không có một vị Phật nào không khuyên chúng ta niệm Phật cầu sanh Cực Lạc”**. Chúng ta ở trong thế giới Ta Bà, dù

đời sau chúng ta có được thân người, chúng ta có nhiều tiền tài, địa vị thì chúng ta vẫn đầy những phiền não. Nếu chúng ta không cẩn trọng, chúng ta sống trong giàu sang thì chúng ta lại tiếp tục tạo nghiệp. Nhiều người giàu ở thế gian có rất nhiều siêu xe trong khi còn rất nhiều người đói khổ. Đời này chúng ta tu hành tốt, đời sau chúng ta giàu có nhưng không biết tu thì đời thứ ba chúng ta đọa lạc.

Chúng ta tặng đồ cho mọi người thì chúng có thể làm cho những người cần bán những đồ đó cảm thấy bị cạnh tranh. Thế gian này rất dễ tạo oán thù nên Hòa Thượng khuyên chúng ta: “***Yếm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc***”. “*Yếm li*” là chúng ta không còn dính mắc vào “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nếu chúng ta còn một chút dính mắc ở thế gian thì chúng ta lại bỏ lỡ thêm một lần đò. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta cũng đã bỏ lỡ vô số lần có thể ra khỏi thế giới Ta Bà. Trong Kinh Phật gọi chúng ta là: “***Ké đáng thương!***”. Lần này chúng ta đến thế gian, chúng ta làm tròn vai trò, bổn phận của mình để lần sau không còn phải quay trở lại nữa. Ban đầu chúng ta đến thế gian do nghiệp lực nhưng từ nghiệp lực chúng ta chuyển thành nguyện lực. Tất cả khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta đều vì sự hưng thịnh của Phật pháp, phát huy văn hóa truyền thống lợi ích chúng sanh. Đây là chúng ta chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Nếu chúng ta vẫn tùy thuận theo những tập khí xấu ác thì chúng ta vẫn đang bị nghiệp lực lôi kéo.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta gặp được Phật pháp, chúng ta gặp được pháp môn Tịnh Độ thù thắng như vậy mà chúng ta để lỡ qua thì thật đáng tiếc! Chúng ta biết rõ những thứ cám dỗ ở thế gian là không thật nhưng chúng ta vẫn tham chấp vào đó***”. Người xưa đã nói: “*Người phước ở đất phước*”. Người thật tâm niệm Phật sẽ là người đại phước báu. Chúng ta thật tâm niệm Phật thì chúng ta sẽ không phải nghĩ đến cơm gạo, áo tiền. “*Tài, sắc, danh, thực, thù*” đều là ảo ảnh, không thật, làm chúng ta phiền não, mất đi tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta có tiền tài, địa vị nhưng chúng ta vẫn giữ được tâm thanh tịnh thì không vấn đề gì! Chúng ta có thể dùng tiền giúp ích chúng sanh, giúp ích xã hội.

Hòa Thượng nói: “***Pháp môn niệm Phật rất thù thắng, người niệm Phật được mười phương Chư Phật gia hộ. Trong quá khứ và ở hiện tại chúng ta đã gây oán thù với chúng sanh nên chắc chắn chúng ta sẽ bị chướng ngại. Một số người, khi vận mạng của họ bắt đầu suy thì khó khăn, chướng ngại sẽ cùng kéo đến. Oan gia trái chủ, yêu ma quỷ quái sẽ có thể sẽ đến dựa thân họ. Thân kinh của họ bị hoảng loạn, họ khổ không nói ra lời!***”. Người thế gian nói: “*Phúc bất trùng lai, họa vô đơn chi*”. Họa không đến đơn lẻ mà đến theo cặp. Khi chúng ta già mà đầu óc chúng ta vẫn minh mẫn, chúng ta có thể nghe thấy và ra đi

trong tiếng niệm Phật thì chúng ta là người có đại phước báu. Chúng ta ở trong ngôi nhà lớn, nhiều người chăm sóc, nhiều con cháu thì đó cũng chỉ là hình thức không cần thiết.

Hòa thượng nói: **“Người niệm Phật được mười phương tất cả chư Phật gia trì nên tất cả oan gia trái chủ, yêu ma quỷ quái cũng phải nhường mấy phần”!** Điều này tôi có cảm nhận sâu sắc. Ngày trước, tôi đi dạy học bằng xe máy, quãng đường rất xa, mọi người lo lắng vì đoạn đường đó thường xảy ra tai nạn chết người. Tôi nói với mọi người, oan gia trái chủ sẽ không dám lấy mạng của tôi vì khi đó, tôi toàn tâm toàn ý muốn truyền kiến thức cho mọi người. Oan gia trái chủ gây phiền đến tôi thì sẽ gây ảnh hưởng đến rất nhiều người khác. Việc này mỗi chúng ta có thể đều có thể hội!

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta bị bệnh khổ vô cùng đau đớn, bị oan gia trái chủ dựa thân thì chúng ta hãy niệm Phật. Nếu chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta không thể giải quyết được vấn đề thì đó là do chúng ta niệm Phật chưa đắc pháp, công phu chưa có lực”.** Chúng ta niệm Phật chưa **“đắc pháp”** nghĩa là chúng ta niệm Phật chưa có được pháp hỷ, công phu của chúng ta chưa có lực chứ không phải do câu Phật hiệu không thể tiêu trừ được nghiệp chướng. Nếu trong đời sống, trong đời nhân xử thế nếu chúng ta còn chướng ngại thì đó là do tâm chúng ta còn xen tạp. Chướng ngại là do chính chúng ta tự tạo ra, do chúng ta còn xen tạp **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”**. Tất cả mọi người ở thế gian đều mong muốn **“danh vọng lợi dưỡng”** chúng ta cũng mong muốn giống họ thì chúng ta sẽ có người đối đầu, có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm Phật không có lực, không đắc pháp vì lòng tin của chúng ta chưa kiên cố, tâm nguyện của chúng ta chưa mạnh mẽ”.** Chúng ta tin chưa sâu, nguyện chưa thiết, hành chưa miên mật. Chúng ta tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật thì nhất định chúng ta sẽ được như Hòa Thượng Hải Hiền. Hòa Thượng Hải Hiền đã làm ra biểu pháp hành miên mật cho chúng ta, hơn 90 năm Ngài chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. **“Tin sâu”** là chúng ta phải tin chắc có thể giới Tây Phương Cực Lạc, tin chắc có Phật A Di Đà, tin mình có đủ năng lực vãng sanh. Chúng ta phải tin một câu **“A Di Đà Phật”** có thể chuyển tất cả những nghiệp lực. **“Nguyện thiết”** là chúng ta chỉ có nguyện vãng sanh Tây Phương Cực Lạc. Nhiều người tu hành nhưng vẫn nguyện mua may bán đắt, mạnh khỏe, bình an.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ cần thật tin, thật nguyện, thật hành, chuyên trì câu Phật hiệu thì hiệu quả không thể nghĩ bàn. Chúng ta sẽ dần dần được tiêu trừ được chướng ngại, khổ đau”.** Chúng ta làm việc tốt nhưng vẫn gặp phải nhiều chướng ngại vì

người thế gian sợ rằng chúng ta sẽ cạnh tranh làm giảm sự ảnh hưởng, giảm lợi ích của họ. Chúng ta có mặt ở thế gian là do nghiệp lực nhưng chúng ta chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực. Chúng ta chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực để đây là lần sau cùng chúng ta đến thế gian này, không còn lưu luyến. Tất cả mọi việc chúng ta đều tùy duyên, không cưỡng cầu phan duyên. Chúng ta cưỡng cầu, phan duyên thì chúng ta có phiền não. Chúng ta làm việc tốt mà tâm chúng ta không thanh tịnh thì việc làm này đã chướng ngại chúng ta. Chúng ta trở thành người tốt nhiều chuyện.

Chúng ta làm việc thì chúng ta phải dùng trí tuệ nếu không chúng ta sẽ gây phiền phức, khó chịu cho người. Chúng ta gây khó chịu cho người thì chúng ta sẽ tạo ra oan gia trái chủ. Chúng ta niệm Phật mà chúng ta có bệnh khổ, chướng ngại là vì chúng ta niệm Phật không có lực. Chúng ta niệm Phật không có lực vì tín tâm của chúng ta không kiên cố, mạnh mẽ. Chúng ta tin chưa sâu, nguyện chưa thiết, hành chưa miên mật nên công phu của chúng ta không có lực. Chúng ta đến thế gian là do nghiệp lực nhưng chúng ta có thể chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Hòa Thượng nhắc, ở thế gian, chúng ta làm việc tốt thì “*việc tốt cũng lấm giày vò*” nên chúng ta về được thế giới Tây Phương Cực Lạc càng sớm càng tốt!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!